

Čest památce pana docenta Vonky

Byla to smutná zpráva před koncem roku. Dne 17. prosince 2015 zemřel ve věku 83 let pan doc. Ing. Jaroslav Vonka, CSc. Pan docent se narodil 20. října 1932 v Praze, jak s oblibou zdůrazňoval, na Královských Vinohradech. Vyrůstal zde spolu se dvěma sourozenci, se sestrou a bratrem. Základní školu absolvoval v letech 1938 – 1943, poté od roku 1943 do roku 1951 studoval Reálné gymnázium a Pedagogické gymnázium pro vzdělávání učitelů národních škol. Poté nastoupil jako učitel na Národní školu v Loukách nad Olší. V období let 1954 – 1958 studoval na Vysoké škole železniční v Praze. Po jejím úspěšném absolvování jako Inženýr nastoupil k Československým drahám, kde v rámci provozní praxe po zácvičku sloužil na pozici výpravčího ve stanicích Vyškov, Ivanovice na Hané, Nezamyslice, Kojetín a Přerov. V roce 1963 nastoupil jako odborný asistent na tehdejší katedru Technického provozu železnic na Fakultu provozu a ekonomiky dopravy Vysoké školy dopravní v Žilině. Vyučoval v prezenční i kombinované formě studia v oboru železniční doprava zejména předmět Grafikon vlakové dopravy a propustná výkonnost a předmět Osobní doprava. Působil i na jiných fakultách této školy. V roce 1976 zde pan inženýr úspěšně obhájil svoji kandidátskou práci a byl mu udělen titul kandidát věd (CSc.). V roce 1991 se stal na téže vysoké škole docentem. Působil zde celkem 30 let, až do roku 1993. V souvislosti s rozdělením společného státu přešel od roku 1994 jako docent na katedru technologie a řízení dopravy na Dopravní fakultu Jana Pernera Univerzity Pardubice. Zde vedl přednášky z předmětu Technologie a řízení železniční dopravy a taktéž z předmětu Osobní doprava. Rovněž byl školitelem několika doktorandů. Působil v komisích pro státní závěrečné zkoušky v inženýrském studiu, v komisích pro obhajoby doktorských prací, taktéž byl členem Vědecké rady Dopravní fakulty Jana Pernera. Pracovní poměr zde ukončil v roce 2006 a poté ještě příležitostně pedagogicky vypomáhal až do konce roku 2014. Za léta svého pedagogického působení vychoval tisíce studentů a desítky doktorandů.

Spolu s manželkou Ludmilou, taktéž učitelkou, vychovali dva syny, kterým umožnili získat inženýrské vzdělání. Pan docent byl milujícím a pozorným manželem, otcem a dědečkem tří vnoučat a dvou pravnoučat, o kterých rád s láskou hovořil.

Pan docent byl výraznou, dominantní osobností s přívětivým vztahem ke kolegům i všem lidem. Ve společnosti rád diskutoval. Jeho vyjádření byla racionální a uvážlivá, obvykle si rád ponechal poslední slovo. Jako pedagog i člověk byl u studentů velice oblíbený, jeho perfektní, odborně fundované přednášky byly proloženy osobitým humorem. Ve volném čase byla zálibou pana docenta cyklistika (často vzpomenu, kolik mu už nenechavci odcizili jízdních kol), od jara do podzimu rád plaval v přírodě, v zimě běhal na běžkách. S chutí si také zahrál rekreačně tenis. S potěšením trávil chvíle odpočinku na své chalupě na samotě v Zázrivé v Malé Fatře na Slovensku. Zajímal se také o motorismus.

Podzim života trávil pan docent ve Vyškově. V listopadu 2010 se podrobil operaci. V dalších letech pak už měl zdravotní komplikace. Snášel je statečně a disciplinovaně, s důvěrou v lékaře. Byl stále pozitivní myslí, nestěžoval si. Lehký humor si uchoval až do konce svého života.

Důstojné rozloučení s panem docentem se konalo 29. prosince 2015 ve Vyškově v kostele Církve československé husitské za hojné účasti rodiny, spoluvěřících, kolegů, studentů, přátel a známých.

Čest památce pana docenta Jaroslava Vonky.

prof. Ing. Vlastislav Mojžíš, CSc.

